

Himmerlandske

HAVØRREDER

Af Thomas Weiergang og Bo Frier

tw@portsfiskeren.dk og

bf@sportsfiskeren.dk

Der!

Det er slutningen af juli, og en hedebløge har lagt sig tungt og søvndyssende over det himmerlandske. Fluefiskeren sidder helt ubevægelig og skjult i det høje græs, som en tilgroet og for længst glemt statue i en jungle langt, langt væk. Øjnene er fikseret på åens blanke overflade, der dovent glider forbi. Den varme aftenbrise svæver forbi på dens vandring op gennem ådalen. Øjnene følger for en kort bemærkning alt det liv, som vinden bringer med sig: Luften

er tyk af døgnfluer. Tusinder og atter tusinder af døgnfluer, der sammen sværmer op ad åen på den sidste dag i deres liv. I mange af de himmerlandske åer betyder det én ting: Havørred på tørflue!

Netop denne lidt specielle tilgang til havørredfiskeriet har været den helt store passion de sidste fem år, og faktisk har den helt overtaget for det traditionelle havørredfiskeri i åen.

Der var den igen!

En stor ring breder sig fra kanten af sivene, og nu er der ikke tvivl om, hvor den står. Det er en rigtig, rigtig god fisk.

Vejrtrækningen øges. Et par dybe, rolig indåndinger, og tankerne samles. Du må

Bo Frier og Thomas Weiergang, begge dygtige og innovative instruktører i Danmarks Sportsfiskerforbund – har igennem de sidste 5 år raffineret et ekstremt spændende tørfluefiskeri efter himmerlandske havørreder – i åen. Her fortæller de hvordan.

ikke være for overgearet eller overtændt, så mistes fokus.

I stedet for at flå line af hjulet og kaste til den ringende fisk, skal der snigfiskes.

Havørreden bryder overfladen et par gange til og suger insekter til sig - øjnene er dybt fokuseret på standpladsen.

Afhængighed. Et behov for en afklaret indre ro og et behov for at iagttage. Åndrættet falder langsomt i intensitet, og øjnene finder ro på vandets overflade. En meditativ tilstand: Det fiskende Zen.

Fluefiskeren trækker vejret dybt en sidste gang. Den ringende havørred, fylder de sidste afkroge sindet. Det er tid til det perfekte kast...

Når havørreden spiser – i åen

Store grove havørreder sipper fluer fra overfladen i lykkelig uvidenhed om, at de ikke må spise, når de trækker op i ferskvand. Det står jo ellers i vedtægterne. Andre havørreder igen hugger på en stor, plaskende skumbille fisket drivende livløst på overfladen. Jamen, hvad sker der? *Er verden da gået af hængslet deroppe i Himmerland?*

De lokale havørredfiskere har indtil nu blot troet, at de små sip i overfladen var bækereder. Et lille slæng, dedikerede tørfluedyrkere fra instruktørsammenslutningen i Danmarks Sportsfiskerforbund har dog vendt op og ned på havørredfiskeriet i landet, hvor tørfluestængerne vokser ind i himlen. De har vist vejen: Der kan nemlig fanges havørreder på tørflue uanset om solen skinner, regnen plasker eller vinden huler i de mindre, himmerlandske havørredåer!

Timing i tilslaget

En solid havørredsnude bryder overfladen, vandet perler hen over en bred tætprikket ryg. Den trekantede rygfinne glider gennem overfladen og en skvulpene ring breder sig netop hvor din flue lå. Så var fluen god nok, præsentationen rigtig og forfanget tyndt nok. Under 0,18 mm. Helst.

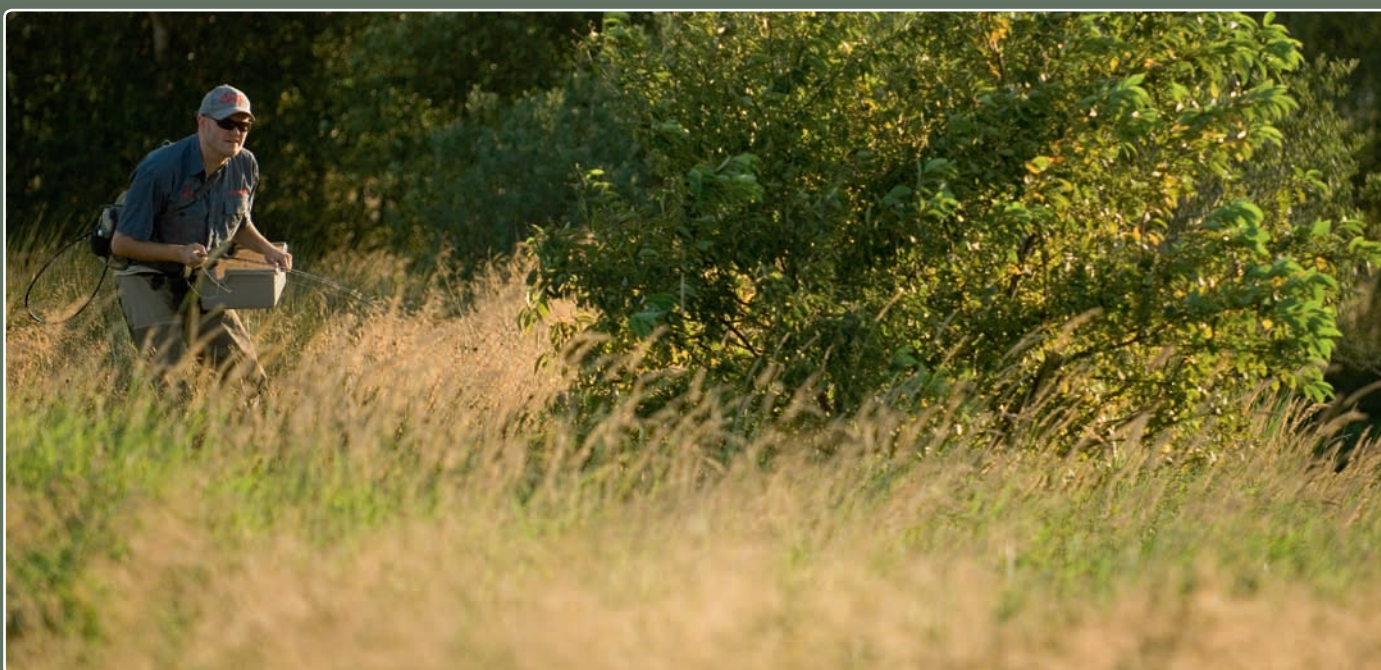
Havørrederne kan sagtens finde på at afvise din imitation, hvis de kan se forfanget. I sådanne situationer er der ikke andet at gøre end at gå ned i forfangstykkelse. Det vil altid blive et kompromis, og det kan ende med, at man fisker til havørreder over 50 cm med et 0,12 mm forfangspids. Tykkere line til så store fisk er dog klart at foretrække.

Husk at give tilslag! Timingen er essentiel, og der er kun én måde at lære det på: Du må ud i sivene. Ud til åen. Igen og igen.

Ringen afslører fisken

Bækørrederne sipper hjemmevandt insekter i sig. Havørrederne derimod er mere klodsede, når de kommer frisk fra fjorden, men de genvinder hurtigt deres vaner fra de unge år i bækken, og snart ringer de som åens faste beboere. Er der ringe på åen, betyder det ultimativt tørfluefiskeri – med havørred i sigte.

Snigerfiskeri

I lave, sommerklare åer står havørreder frit fremme, så fluefiskeren må forsøge at gemme sig bag de gyldne sivtoppe i solens sidste stråler. Kender du en sommerklar, lavvandet å? Må-

ske er der også fisk, som trækker op i din lokale å for at undgå varmen og det iltfattige fjordvand. I sådanne situationer bibeholder fiskene nemlig deres ædeinstinkt, og du kan tage tørfluestangen med på havørredjagt i åen.

Simpelhed og imitationer

Døgnfluen svømmer mod overfladen, hænger i overfladefilmen med strittede ben og halen under vand. Det kalder man "emergerstadiet". Den vokser sig flyveklar, og lægger sine æg som voksent insekt. I den sidste livsfase ligger døgnfluen ofte som et lille kors på overfladen. I dette stadie kaldes insektet "spent spinner".

Havørrederne i åen betragter blot stadijerne som hængende, flyvende og død mad.

En meget dygtig imitationsfisker vil kunne boltre sig i fuldendte "match the hatch" fluekreationer, men det behøver dog ikke være så svært: Et par gode imitationer af de mest gængse døgnflue og -vårfluearter, og så er man i gang.

Himmerlands havørreder

De sidste par sæsoner er der blevet fejret gevaldige sejre langs de himmerlandske åer på grund af skumfluerne. Det er et sært kombinationsfiskeri: Den ene dag lister man af sted og kaster til ringende fisk med spindeltynde forfang og med imitationsfluer i størrelse 12 og nedefter. Den næste dag er ringene væk og så må de store skumkræ fiskes frem og lokke. Og

det giver fisk: Nogle dage mere end 10 havørreder. Den bedste dag gav 11 fisk fra målet og op til 61 cm. Alle fisk blev taget på Skumbillen alias Chilebillen.

Den største havørred har vejlet 3,7 kg og den var 66 cm lang. En rigtig god ørred på det lette tørfluegrej – og i særdeleshed en stor ørred i de typiske, mindre himmerlandske tørflueåer, der ofte rummer mange, men ikke så store havørreder.

Plask og skumfluer

Hvor er ringene? Hvor er fiskene? Forgæves lister man af sted i de mandshøje siv. Er havørrederne trukket til ud i fjorden igen - eller længere op?

Mange gange er fiskene der, men viser sig blot ikke. Det er der råd for: Skift taktik!

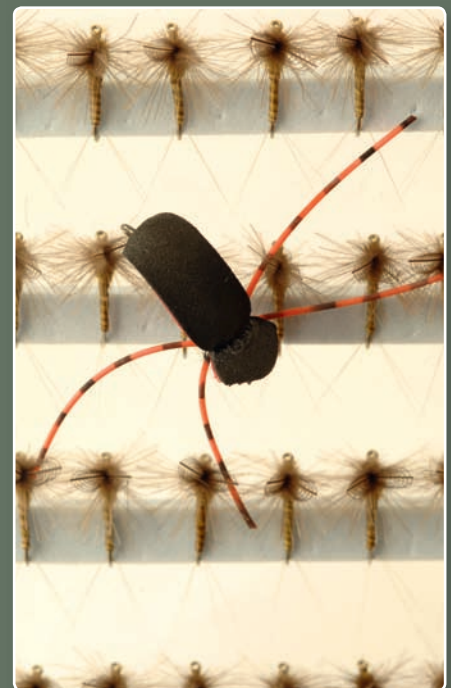
Store larmende skumfluer kastes opstrøms. Med lydelige små plop lander de over de mest indbydende standpladser. Havørrederne bliver provokeret af de store fluer og det tydelige plop. Hugget kommer derfor ofte brutalt og som et lyn fra en sommerblå himmel.

Skumfluerne skal drive med strømmen som imitationsfluerne. Der kan afsøges meget vand med denne metode. Og det er effektivt – skræmmende effektivt – specielt til de lidt større havørreder. Forfanget skal derfor ikke være alt for tyndt, og en spids omkring 0,20 - 0,23 mm er perfekt.

Bonusfisk

Regnbuerne forvilder sig ind imellem til havs. Ligesom havørrederne prøver de at undslippe det varme saltvand, og når de kommer tilbage, er de stålblanke og snu som en kræmmer fra Års. De ringer i et omskifteligt mønster. De svæver opstrøms på vibrerende finner, mens de skanner overfladen for mad. Med jævne mellemrum lader de sig glide med strømmen for at gentage fødesøgningen. En utroligt svær fisk at overliste, og den tager sjældent de store skumbiller. Deres yndlingsmad er døgnfluer, som hænger i overfladefilmen.

Krybende kræ

Denne skumflue hedder "Chilebillen fra Helvede". Den brillerer ved at lave et højtlydt plop, når den lander. Det kan andre skumfluer også, som græshopper eller andre underlige kloninger som kæmpemyrer med navne som "Los Alamos Ant", "Chernobyl Ant" og det der er værre. Præsentationen af fluen, og det lille plop i overfladen med skumfluen, er dog vigtigere end navnet.